

KAKSI INTRUDERIA LÄHIKUVASSA. Intruder toimii kuningaslohelle, steelheadille, isolle nieriälle ja aivan varmasti myös Atlantin lohelle.

NILS RINALDI

EN OLLUT VIELÄ saanut haluamaani heittosiiman mittaa ulos kelaltani, mutta juuri kun olin aloittamassa siiman nostoa uuteen heittoon, tunsin hitaan vedon siimassani. Kala tuntui rauhalliselta ja veti siimaa tasaisesti kelalta. Vedon jatkuessa aloin huolestua ja miltei samalla hetkellä kun aloin epäillä siimani päässä olevan tällä kertaa jotakin suurta,

jättimäinen kala hyppäsi vedestä suunnilleen 80 metriä alavirran suunnassa.

Kahlasin nopeasti rantaan ja aloin juosta alavirtaan niin nopeasti kuin kivenjärkäleiden seassa pystyin. Viimein pääsin kalan tasolle saaden paremmat kertoimet taisteluun kalan kanssa, mutta kala ei vielääkään osoittanut minkäänlaisia väsymisen merkkejä. Kului vielä kymmenen

jännittävää minuuttia kunnes vihdoinkin sain 102 senttiä pitkän ja noin 12 kiloa painavan majesteettillisen kauniin raudun rantautettua.

Uroskalan kauniinpunaiset valkoreunaiset vatsaevät olivat virheettömät ja suun oikeasta kulmasta pilkkotti oranssi perho. Olin Nunavutissa Pohjois-Kanadassa, keskellä ei mitään, ja pääsin juuri

ED WARD on yksi kuuluisimmista yhdysvaltojen länsirannikon steelheadin ja Tyyneenmeren lohen perhokalastajista. Ward on varsinainen taikuri kahdenkäden vapojen kanssa ja toiminut konsulttina monia Sagen ja G. Loomisin kahdenkäden vapojen suunniteltaessa.

Ed viettää kesänsä Alaskassa klingejä pyytäen ja loppuvuoden asuntovaunussaan jossakin Washingtonin osavaltion ja Brittiläisen Kolumbian välimailla steelheadin perässä. Kotijokensa Ed pitää Skagitia, josta, joka on synnyttänyt monet tehokkaimmista steelheadin kalastustekniikoista. Ward ei kirjoita lehtiin tai kirjoihin (sillä se on pois hänen kalastusajastaan), joten painetussa mediassa häntä näkee vain kavereidensa ottamissa kuvissa.

ED WARD. Legendaarinen Ed Ward sitoo Kamtšatkan niemimaalla vuonna 2001.

Kuinka sitoa

Intruder?

TERÄSPÄÄENNÄTYKSENI. Ed Ward opetti minulle oheisen alkuperäisen Intruderin reseptin joenrannalla pienessä teltassa Kamtšatkan niemimaalla. Pari päivää myöhemmin sain tällä perholla yli 20-paunaisen steelheadin. Se on edelleen oma ennätökseni.

raudunkalastajan nirvanaan – kiitos uskollisen Intruderini.

Intruderin historia

Intruder on legendaarisen länsirannikon steelheadoppaan Ed Wardin kehitystyön lopputulos. Ed on kehittänyt perhonsa muiden steelheadfanaatikkojen, kuten Scott Howellin, Jerry Frenchin, Dec Hoganin ja Scott O'Donnellin palautteen pohjalta. Alun perin Ed kehitti perhoaan ollessaan 1990-luvun alussa oppaana Alaska West Lodgella ja perho suunniteltiin Alaskan juuri jokeen nousseita kunin-

gaslohia ajatellen. Perho toimi kingeille erinomaisesti, mutta samalla Ed huomasi suurten kirjolohien hakkaavan perhoa hullun lailla, ja tämä tosiasia johti pian ajatukseen perhon käytöstä tulevalla steelheadkaudella Edin kotijoella Skagitilla. Sidosta kehiteltiin eteenpäin steelheadia ajatellen ja se osoittautui erinomaiseksi teräspääperhoksi.

Ensimmäiset Intruderit olivat oliivinsävyisiä ja imitoivat enemmän kivisimppua, mutta pikkuhiljaa sidos muuntui erilaisiin oranssin, pinkin ja punaisen yhdistelmiin ja silhuettinsa puolesta enemmän kal-

marimaiseen muotoon – steelheadit nimittäin ahmivat merivaelluksensa aikana kalmareita aina tilaisuuden tullen, joten imitaatiolla on paikkansa.

Intruderilla kalastaminen

Intruder on suuri ja varsin raskas perho, joten rapakon takana perholla tavataan kalastaa jämerillä kahdenkäden vavoilla ja lyhyillä ja raskailla skagit-siimoilla. Kalastustekniikasta käytetään Yhdysvaltojen länsirannikolla nimitystä *swing**. Skagitheittotekniikoihin voi tutustua esimer-

INTRUDER (Ed Ward)

KOHKKI/RUNKOON: Mustad 94720 tai joku muu erittäin pitkävärtinen koukku.

KOUKKU: lyhytvartinen yläsilmämen salti-koukku, esimerkiksi #1/0 Owner® SSW 5111 tai SSW 5311 -koukku Cutting Point™ -kärjellä

SIDONTALANKA: 6/0 UNI-Thread

PERÄLUUPPE: paksu oranssi monofoili

TAKAKAULUS: valkoinen naali ja oranssi marabu.

RUNKO: oranssi chenille.

KIERRE: ovaali kulta, paksu.

ETUKAULUS: valkoinen peura ja naali, sekä oranssi ja punainen marabu.

SIIPI: musta streitsi.

SILMÄT: painosilmät (dumbbells eyes), paino ti-lanteen mukaan.

kiksi alkusyksystä 2009 julkaistulla *Skagit Master Featuring Ed Ward* -DVD-läytyä (katso skagitmaster.com).

Perho itsessään on suuri ja elävä ja Ed väittääkin kalan hakevan perhon varsin kaukaa. Kalastajan kannattaa varautua räjähtäviin tärppeihin, sillä kalan otit Intruderiin ovat yleensä varsin väkivaltaisia. Perho on osoittautunut, paitsi erinomaisesti kuningaslohi- ja steelheadperhoksi, myös todella tehokkaaksi suurrautapyydöksi, ja uskon että lohikaan ei olisi tästä tarjouksesta pahoillaan.

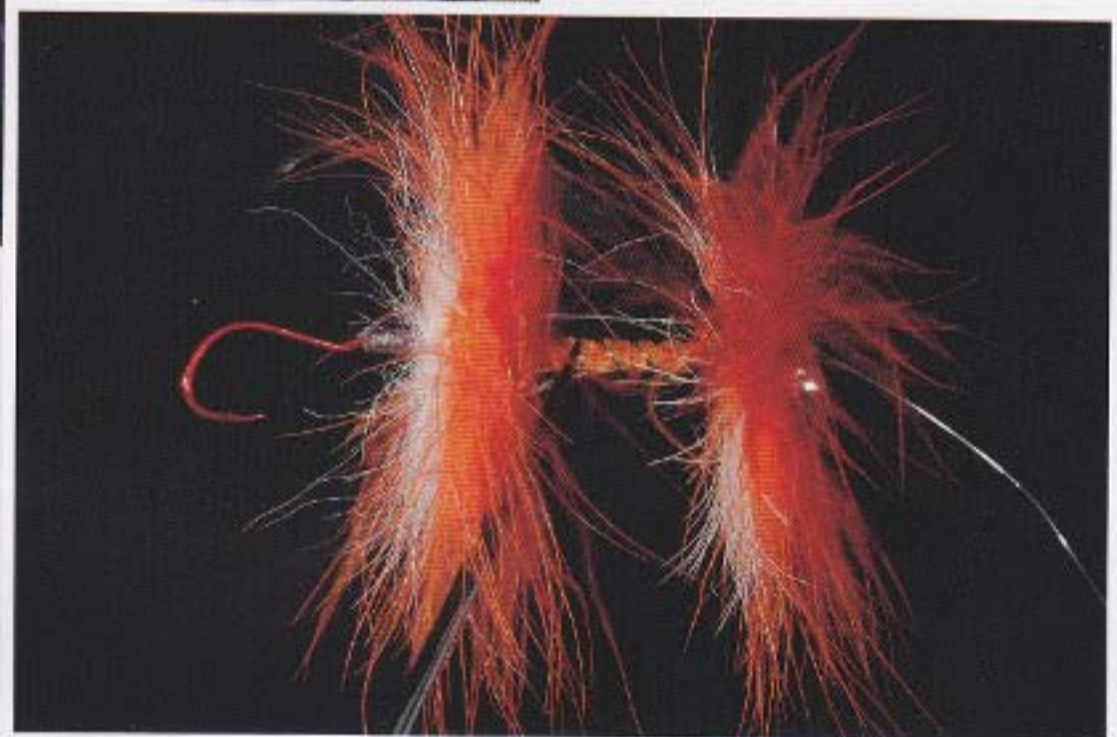
Lohiversion kohdalla voisin tosin ajatella pieniä muutoksia perhon materiaaleihin, sillä lohi viihtyy nopeammassa virrassa kuin steelhead, joten osan materiaaleista voisi korvata jäykemmällä tavalla ettei virta paina perhon rakennetta läjään ja vähennä sen elävyyttä.

Ajatus perhon takana

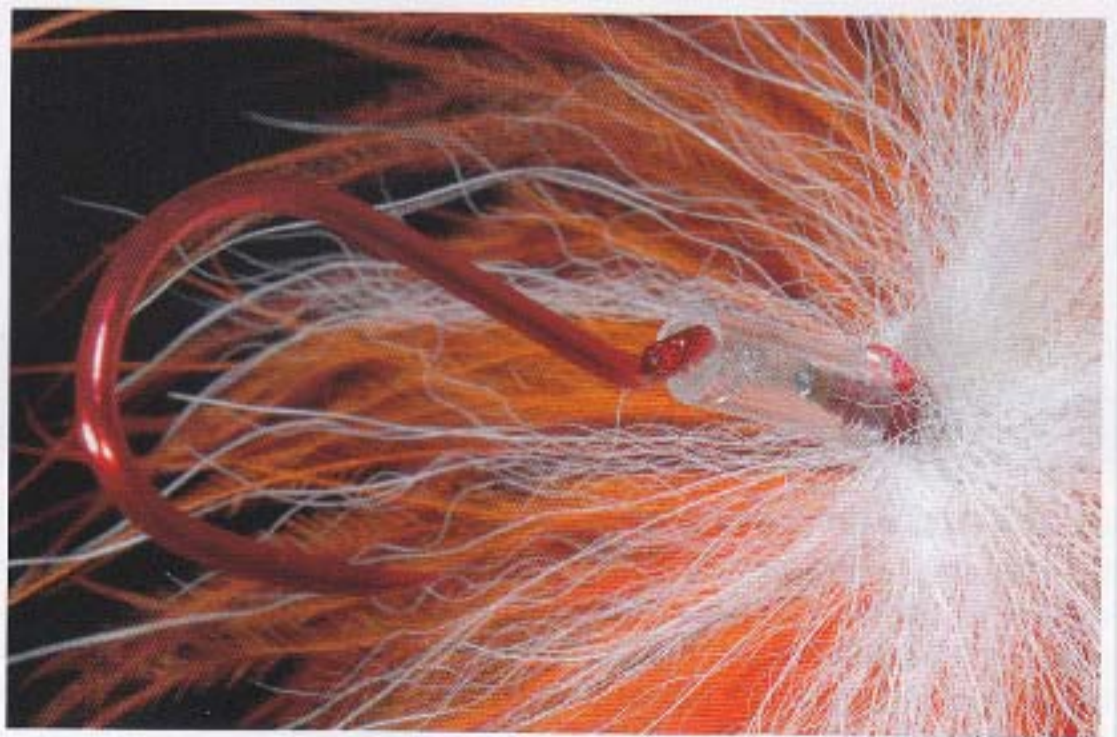
Intruder on nerokas yhdistelmä putkiperhoa ja pitkävärtistä streameriä: streamerkoukku katkaistaan pois ja vaihdettava kalastuskoukku kiinnitetään putkiperhotyyliin silikoniletkulla katkaistun koukunvarren päähän.

Ennen tätä peruke on ujutettu koukun silmän läpi, livautettu etu ja takakauluksen ohi, ja sen jälkeen pujotettu koukunvarrelle sidotusta siimalenkistä läpi. Lopuksi perukkeeseen on työnnetty silikoniputki ja kiinnitetty koukku, jotka lukitaan katkaistun koukun perään samoin kuin normaalissa putkiperhossa. (Intruderin koukku voidaan kiinnittää myös vaijeri- tai kuitusiimalenkeillä, katso esimerkiksi artikkeli "HaukiWaddington" Pohjolan Perhokalastajan numerossa 2/2009, toim. huom.).

Koukunvarrelle sidotun perhon etuna putkiperhoon verrattuna on se, että marabu ja peurankarva asettuvat siistimmin, paremmin ja helpommin ohuelle koukunvarrelle kuin paksummalle putkelle.

INTRUDERIN RAKENNE. Intruder on yhdistelmä putkiperhoa ja pitkävärtistä streameriä: streamerkoukku katkaistaan pois ja vaihdettava kalastuskoukku kiinnitetään putkiperhotyyliin silikoniletkulla katkaistun koukunvarren päähän, katso kuva alla:

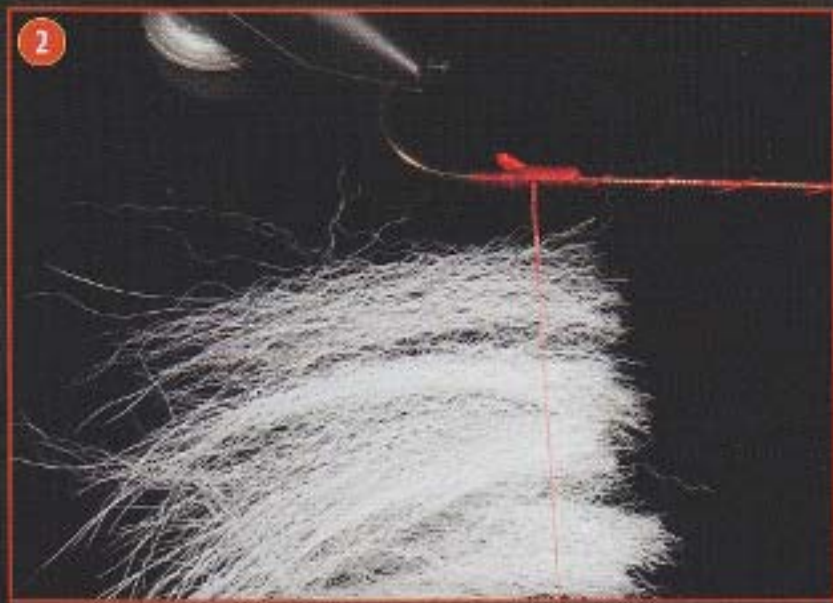

*Tekniikka on oikeastaan hyvin lähellä perinteistä skandinaavista kahdenkäden kalastustekniikkaa höyrytettyinä lyhyillä nopeasti uppoavilla siimoilla tai painotetuilla perhoilla.

1. KIINNITÄ KOUKKU PENKKIIN. Halutessasi voit katkaista koukunkärjen helpottaaksesi sitomista. Pohjusta koukku, mutta jätä viisi millimetriä vartta paljaaksi, sido varren päähän pieni pallukka monofiililenkin kiinnitystä varten ja kiinnitä monofiililenkki.

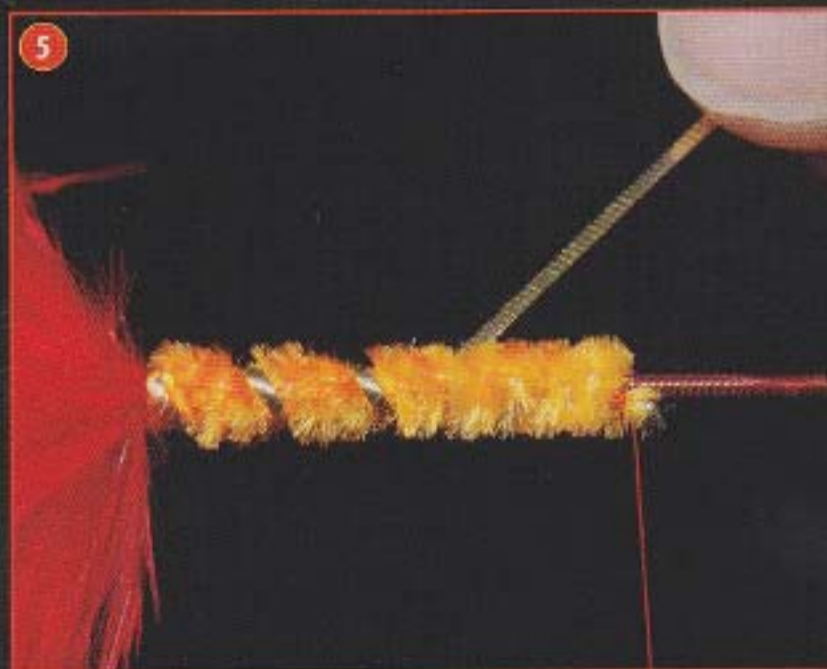
2. KAULUSHÄKILÄ. Sido naalista 4–5 senttiä pitkä aluskaulus duppamalla karvat sidontalenkkiin ja kiertämällä ne kaulushäkiläksi tassisesti ympäri koukkua. Kauluksen tehtävänä on tukea kauluksen eteen tulevaa marabuhäkilää.

3. KIINNITÄ MARABUHÄKILÄ. Kiinnitä oranssi marabu naalikaulusen eteen ja kierrä se häkiläksi.

4. KIINNITÄ KIERRE JA RUNKO. Kiinnitä kierre ja oranssi chenille koukun varrelle.

5. TEE RUNKO. Kierrä chenille noin 1,5 sentin päähän koukun silmästä, kiinnitä se, ja kierrä ja kiinnitä kierre samaan kohtaan.

6. ALUSKAULUS. Sido aluskaulus valkaistusta peurasta (4–5 cm pitkänä), niin että karvojen kärjet osoittavat ensin koukun silmän suuntaan. Kiristä lanka niin että peurasta muodostuu aluskaulus naalia ja marabua varten.

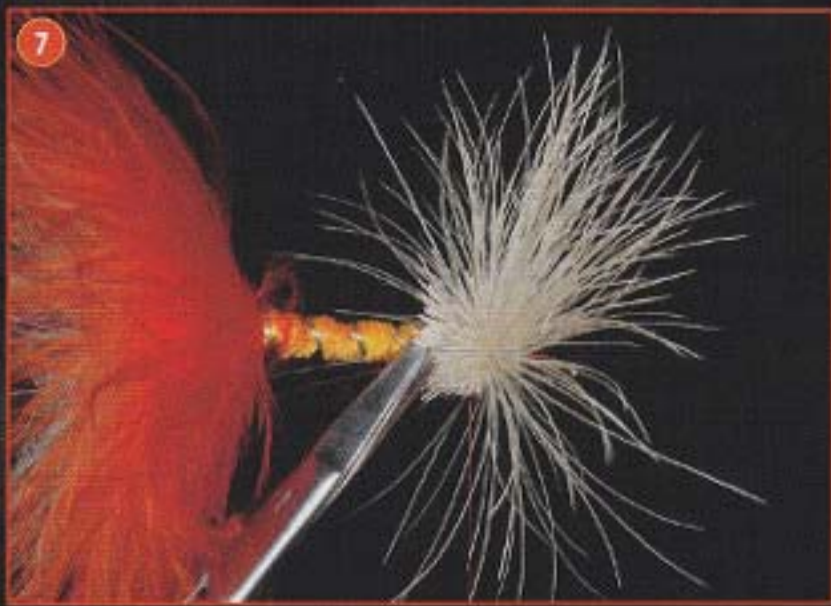
Intruderia sitomaan

Intruder on melko suoraviivainen sidottava ja sen kasaamisessa ei oheisilla ohjeilla pitäisi tulla ongelmia, mutta muutama huomio sidonnasta on silti paikallaan. Johtavana ajatuksena sidoksen suunnitte-

lussa on ollut mahdollisimman voimakas hahmo ja silhuetti. Sidoksen materiaalit on valittu huolella tukemaan tätä tavoitetta: naalikaulus tukee marabua, joka muuten painuisi virtauksessa kasaan, ja etukaulus on lisätty kerros peuraa

tukemaan naalia, jolloin perhon päähän kohdistuva virranpaine ei paina materiaaleja nippuun vaan pitää kauluksen auki ja elävänä. Marabun ja strutsin omat värit näyttäivät hehkuvan vedessä valkoisen kauluksen päällä paljon kirkkaammin,

7. SIDO VÄLIKAULUS naalista samaan tapaan kuin taaemmassa kauluksessa (4–5 senttiä pitkänä, dubbaamalla karva sidontalenkkiin ja kiertämällä se kaulushäkikäksi tasaisesti ympäri koukkuun). Kauluksen tehtävänä on tukea kauluksen eteen tulevaa marabuhäkikää.

8. ETUMMAINEN MARABUHÄKILÄ. Sido oranssi ja punainen marabu häkikäksi naalikauluksen eteen.

9. SIDO VIIDESTÄ KUUTEEN strutsin höyhenen siikasta perhon alapuolelle. Kalastettaessa nämä kääntyvät yläpuolelle, kun painosilmät kääntävät perhon ylösalaisin.

10. KIINNITÄ PAINOSILMÄT (dumbbell eyes) koukun varren yläpuolelle ja viimeistele pää lakalla. Katkaise koukku, ja tarkista että koukun katkaistuun päähän ei jää teräviä särmiä jotka voisivat vahingoittaa peruketta. Käytä reunojen viimeistelyyn tarvittaessa koukkuviilaa.

joten kaulusten valkoinen väri on ainoa asia, jota en sidoksissani aio ihan vähällä vaihtaa.

Marabu ja strutsi ovat erinomaisesti vedessä eläviä materiaaleja ja mielestäni huomattavasti parempia vaihtoehtoja kuin

haikara, riikinkukko tai muut jäykemmät materiaalit. Etenkin strutsia on aiemmin vähätelty, joten olen tyytyväinen strutsin ilmestymisestä yhä useampiin moderneihin perhoihin. Jotkut sitovat Intrudereihinsä monimutkaisia runkoja, lisäksi

runkohäkiloitää ja kiilteitä, mutta minusta perhon salaisuus on tuuheissa kauluksissa joten sidon rungon pelkästä chenillestä ja pyöräytän kierteen chenillen päälle.

